

СО Д Е Р Ж А Н І Е

	СТР.
<i>Предисловіе</i>	3
Часть первая. Амнистія въ исторіи и въ современныхъ законодательствахъ	6—116
Глава I. Амнистія въ древнемъ мірѣ и, спеціально, въ Римѣ.	6—21
Общественныя основанія амнистіи 6. Амнистія въ Греціи 7. Развитие амнистіи въ Римѣ. I. Амнистія въ эпоху царей и въ древнѣйшую эпоху республики 8. Органъ предоставленія амнистіи и случаи примѣненія ея 9. Возникновеніе изъ abolitio 10. Юридическій характеръ abolitio 11. Помилованіе осужденныхъ 12. II. Abolitio generalis въ классическій періодъ республики 13. Restitutio damnatorum 14. Общій характеръ амнистіи въ эту эпоху 17. III. Поглощеніе амнистіи правомъ помилованія въ императорскую эпоху 17. Abolitio и restitutio при императорахъ 18. Indulgentia generalis 19. Общее заключеніе о развитіи права амнистіи въ Римѣ 20.	
Глава II. Развитіе амнистіи во Франціи.	21—38
Амнистія при франкской монархіи 22. Амнистія при Каролингахъ 23. Lettres de remission générale 23. Abolition générale 24. Участіе Etats généraux въ XVI в. 25. Постановленія ордонавса 1670 г. 26. Формы индивидуальнаго помилованія предъ революціей 1789 г. 27. Отрицательное отношеніе къ помилованію въ концѣ XVIII в. 28. Изъятія въ пользу амнистіи со стороны Вольфа, Беккари, Филанджіери, Бентама 29. Отрѣшеніе этихъ идей въ кодексѣ 1791 г. 31. Амнистія революціонной эпохи 32. Право амнистіи при Наполеонѣ I 33. Амнистія въ эпоху первой реставраціи 33. Право амнистіи на почвѣ конституцій 1830 и 1848 г.г. 34. Амнистія при Наполеонѣ III 34. Амнистія въ періодъ третьей республики 35. Амнистія коммунаровъ 36. Амнистія послѣдняго времени 37. Общіе выводы 37.	
Глава III. Французская доктрина объ амнистіи	38—58
I. <i>Отредѣленіе понятія</i> 38. Суверенный характеръ амнистіи 40. Главныя характерныя черты ея (неотвергаемость, реальность, коллективность, неотмѣнимость) 41. Амнистія общая и частичная 43; условная и абсолютная 44. II. <i>Дѣйствіе амнистіи</i> 45. Погашеніе актовъ преслѣдованія и послѣдствій осужденія 45. Погашеніе послѣдствій уголовнаго характера (публич-	

ныхъ каръ, конфискацій и штрафовъ, правоушепей) 46. Погашеніе послѣдствій, затрагивающихъ частные интересы отдѣльныхъ лицъ (погашеніе гражданскихъ исковъ;—подсудность ихъ при амнистіи; допустимость *contrainte par corps*; отдѣльныя оговорки въ пользу 3-ихъ лицъ при возстановленіи правъ по амнистіи) 50. Погашеніе послѣдствій дисциплинарнаго характера 53. III. *Примѣненіе амнистіи* 55. Органы примѣненія и толкованія 55. Правила истолкованія 56. Установленіе даты амнистіи 57. Различіе между помилованіемъ и амнистіей по французской доктринѣ 58.

Глава IV. Конструкція амнистіи въ формѣ закона въ другихъ странахъ 58—76

Выработка права амнистіи въ *Бельгіи* 59. Амнистія въ *Нидерландахъ* 60. Амнистія въ *Болгаріи* 60. Общее опредѣленіе и дѣйствіе амнистій по болгарскому праву 61. Форма амнистій 62. Содержаніе амнистій 64. Личный характеръ отдѣльныхъ амнистій 65. Политическія мнѣнія объ амнистіи 65. Основанія амнистій въ *Болгаріи* 67. Недостатки парламентской практики и проекты реформы 68. Амнистія въ *Швейцаріи* 69. Союзное право. Объединеніе уголовного законодательства Швейцаріи 69. Органы и порядокъ предоставленія амнистіи и помилованія 70. Общій характеръ амнистіи по Швейцарскому союзному праву Н. Б. Право отдѣльныхъ кантоновъ 72. Органы, предоставляющіе амнистію 73. Отношеніе амнистіи къ другимъ институтамъ, погашающимъ репрессію 74. Форма амнистіи 75. Общій взглядъ на швейцарское право относительно амнистіи

Глава V. Право королевскаго прощенія и амнистіи въ Англии 76—90

Развитіе права прощенія изъ начала преслѣдованія королемъ нарушителей его мира 76. Закрѣпленіе королевскаго права прощенія актомъ 1535 г. 77. Правила Билля о правахъ 78. Акты общаго прощенія въ Англии 78. Ограниченія права королевскаго прощенія (содѣйствіе ответственныхъ органовъ, обязательность опредѣленной формы и допустимость критики, изыятіе обвиненій по *impeachment*, нарушеній *Habeas Corpus act*, *contempt of court*, неприкосновенность частныхъ интересовъ) 79. Объемъ права прощенія 81. Парламентская амнистія въ Англии 82. Основанія примѣненія ея 83. Акты объ амнистіи 84. Мотивы изданія и дѣйствіе ихъ 84. Возраженія противъ нихъ 86. Общее заключеніе о правѣ помилованія и амнистіи въ Англии 87. Отступленія отъ этихъ нормъ въ *Америкѣ* 88.

Глава VI. Германское законодательство и доктрина объ амнистіи и аболіціи 90—110

Неразвитость законодательства 91. Общій взглядъ на амнистію въ германской доктринѣ 91. *Развитіе права помилованія*

въ Германіи. Древнѣйшее право 91. Судебное помилованіе 92. Отнесеніе помилованія къ правамъ верховной власти съ XVI в. 93. Примѣненіе амнистіи съ XVII в. 94. Причины неразвитія въ дальнѣйшемъ права амнистіи 95. *Амнистія въ австрійскомъ законодательствѣ* XIX в. и въ дѣйствующемъ австрійскомъ и венгерскомъ правѣ 95. Аболиція и помилованіе *въ германскомъ имперскомъ правѣ* 97. Право аболиціи *въ отдѣльныхъ государствахъ* Германской Имперіи 98. Практика аболицій и амнистій въ Германіи 101. Дѣйствіе аболиціи въ германскомъ правѣ 103. Форма ея 104. Вопросъ объ аболиціи и амнистіи въ германской литературѣ XIX в. 104. Несоотвѣтствіе юридическихъ формъ амнистіи требованіямъ жизни 110.

Глава VII. Законодательства, признающія амнистію прерогативой монарха 110—116

Gratia, amnistia, indulto по итальянскому законодательству 111. Порядокъ предоставленія каждаго изъ нихъ 111. Юридическій характеръ амнистіи 112. Порядокъ и правила примѣненія ея 112. Помилованіе и амнистія въ испанскомъ правѣ 114. Регулировка права амнистіи въ Португаліи, Греціи, Дании, Румыніи, Сербіи, Японіи, Турціи 115. Отсутствіе его въ Швеціи и Норвегіи 116.

Часть вторая. Политическія основанія амнистіи 117—194

Глава I. Общее значеніе амнистіи 117—124

Борьба съ преступностью и репрессія 117. Понятіе и виды репрессіи 118. Соціальное значеніе и границы необходимости ея 119. Общественная оцѣнка ея 120. Вредъ отъ примѣненія репрессіи непопулярной, стоящей въ антагонизмѣ съ общественными требованіями 121. Отношеніе амнистіи къ репрессіи 123. Авторитетъ государственной власти и амнистія 123.

Глава II. Амнистія и другія мѣры погашенія репрессіи . 124—134

Методъ выясненія вопроса 125. Развѣтїе въ области уголовной политики различныхъ институтовъ, погашающихъ уголовную репрессію 125. Личныя предпосылки примѣненія такихъ мѣръ 126. Отличіе амнистіи отъ отдѣльныхъ мѣръ уголовной политики, погашающихъ репрессію 126. Амнистія и помилованіе 127. Гибкость права помилованія и развѣтїе съ помощью его различныхъ правовыхъ институтовъ 129. Соображенія въ пользу обособленія права помилованія и права амнистіи 131. Дифференціація этихъ институтовъ въ западныхъ законодательствахъ 133.

Глава III. Опредѣленіе понятія амнистіи 134—145

Методологическіе приемы опредѣленія 134. Односторонность французской и германской доктринъ въ этомъ вопросѣ 135. Опредѣленіе, предлагаемое Chomette 136. Предлагаемое авторомъ опре-

дѣленіе 137. Амнистія есть актъ государственной власти 137. А. есть актъ верховной власти 138. А. есть актъ, предписывающій прекращеніе судебныхъ и административныхъ дѣйствій, направленныхъ къ прихвненію мѣръ репрессіи 139. А. издается по отношенію къ известной категоріи воспрещенныхъ дѣяній 144. А. предоставляется ради достиженія какихъ либо болѣе высокихъ задачъ государственнаго властвованія 145.

Глава IV. Отдѣльные виды амнистіи 146—154

Дѣленіе амнистіи по направленію ихъ укрѣпляющаго дѣйствія на 3 группы 146. Теократическая амнистія (основы ея, случаи примѣненія въ Византіи и Россіи; значеніе ея въ настоящее время) 146. Династическая амнистія (цѣль и поводы ея; связь съ правомъ помилованія; значеніе ея въ прошломъ и въ настоящее время) 148. Гражданско-политическая амнистія 151. Политическія основанія ея 151. Общій характеръ гражданско-политической амнистіи 153. Этическая форма амнистіи 154.

Глава V. Амнистіи условныя и ограниченныя 154—163

Попытки отрицанія допустимости условныхъ амнистіи 155. Три группы условій. Снискательныя условія 155. Возстановительныя условія 156. Ограничительныя условія 158. Виды послѣднихъ 158. Общій выводъ о нежелательности созданія условій при амнистіи 160.

Амнистіи общія и ограниченныя 161. Изъятіе отдѣльныхъ категорій виновныхъ, изъятіе отдѣльныхъ лицъ и въ частности изъятіе зачинщиковъ и подстрекателей 161. Ослабленіе эффекта ограниченной амнистіи 163.

Глава VI. Дѣянія, обнимаемыя амнистіей 163—170

Амнистіи полныя и неполныя 163. Положеніе вопроса при амнистіяхъ теократическихъ и династическихъ 164. Характеръ амнистируемыхъ дѣяній при амнистіяхъ гражданско-политическихъ 164. Французская доктрина и практика по этому вопросу 165. Дѣянія, вызываемыя религиозной борьбой 165. Политическія преступленія 167. Амнистія дѣяній, вызываемыхъ эвономической борьбой 168. Интересъ возстановленія организованныхъ общественныхъ партій при амнистіи 170.

Глава VII. Правовое и социальное дѣйствіе амнистіи 170—178

Различіе непосредственнаго и посредственнаго или правового и социальнаго дѣйствія амнистіи 171. Отрицательное социальное дѣйствіе 172. Дѣленіе положительнаго социальнаго дѣйствія на: 1) умиротворяющее (социальная оцѣнка амнистіи партіями, двусторонность ея 172); 2) укрѣпляющее 175; и 3) побочное 177.

Глава VIII. Органъ, предоставляющій амнистію . . . 178—194

Спорность вопроса 178. Теорія суспенсаціи законовъ 179. Теорія, признающая амнистію актомъ государственнаго управленія юстиціей 180. Теорія суверенности амнистіи 182. Предлагаемый авторомъ путь рѣшенія вопроса 183. Необходимость врученія ея органу верховной власти 184. Непригодность для этой цѣли судебныхъ органовъ 185. Споръ о томъ, кролю или парламенту должно быть предоставлено право амнистіи 186. Аргументы въ пользу перваго, представленные Веранже и Бернеромъ 186. Возраженія противъ нихъ 188. Преимущества парламентской формы 189. Вымирание амнистіи, какъ прерогативы короля, и выработка парламентской формы путемъ практикн 192.

Часть третья. Общее прощенье и амнистія въ русскомъ правѣ 195 — 361

Глава I. Общія милости преступникамъ и амнистія въ московскую эпоху 195—209

Участіе князя въ древнемъ правосудіи 196. Милость князей при междуусобіяхъ 196. Іоаннъ III и амнистія новгородцевъ въ 1471 г. 197. Появленіе практикн массоваго освобожденія узниковъ 199. Религіозныя основанія этой мѣры 199. Развитие династическаго характера въ общихъ помилованіяхъ 200. Историческіе случаи примѣненія такихъ помилованій (по поводу коронованія, рожденія наследника и смерти или тяжелой болѣзни царя или царицы) 201. Связь этой практикн съ примѣрами Византіи 204. Политическія основанія амнистіи въ московскую эпоху 204. Уложеніе 1649 г. Общій выводъ о развитіи массоваго помилованія въ московскую эпоху 207. Созданіе верховнаго права въ этой области и его ограниченія 208.

Глава II. Общее прощенье въ эпоху имперіи до Екатерины II 209—220

Устраненіе религіозныхъ основаній прощенья при Петрѣ I 209. Манифестъ 1721 г. и его значеніе для дальнѣйшаго развитія 210. Милостивые указы Екатерины I 212. Коронаціонный указъ Петра II 1728 г. 214. Манифесты Анны Іоанновны 1730 и 1736 гг. 215. Поминальный указъ, изданный Бирономъ въ 1740 г. 216. Амнистіи Анны Леопольдовны 216. Милостивые манифесты и указы Елизаветы Петровны 1740, 1741, 1744, 1760 гг. 217. Милости при коронаціи Петра III 220.

Глава III. Всемилостивѣйшіе манифесты со времени Екатерины II 220—239

Идеи Екатерины о помилованіи 224. Отраженіе ихъ въ манифестѣ 1762 г. 221. Взглядъ Екатерины на политическія престу-

VIII

пленія 222. Манифесты 1775, 1782, 1787, 1793 гг., ихъ мотивировка и предѣлы дѣйствія 222. Отношеніе Павла I къ общему прощенію 225. Указъ Александра I объ упраздненіи Тайной Экспедиціи 225. Манифесты 2 апрѣля и 15 сентября 1801 г. и дополнительные указы къ нимъ 226. Прощеніе жителей Польши въ 1812 г. 224. Манифестъ по случаю мира съ Франціей 1814 г. 229. Расширеніе изъятій изъ манифестовъ послѣдующими указами 230. Манифестъ Николая I января 1826 г. 231. Отношеніе къ декабристамъ 232. Коронаціонный манифестъ 22 августа 1826 г., манифесты 1830 и 1841 гг. 232. Систематизація законовъ о помилованіи и всемилостивѣйшихъ манифестахъ при Николаѣ 235. Манифесты Александра II 1855, 1856 г.г. 235. Манифестъ по поводу польскаго мятежа 238. Манифестъ 1866 г. 239.

Глава IV. Акты общаго прощенія за послѣднее время . 239—255

Манифестъ 1883 г. 239. Его мотивировка и дѣйствіе 240. Отношеніе къ политическимъ преступникамъ 241. Манифесты 1894 и 1896 г. 242. Содержаніе манифеста 1904 г. 244. Акты прощенія 1905 г. 245. Высочайшее повелѣніе 25 іюня 1905 г. 246. Указъ 21 октября 1905 г. 249. Современное положеніе 252.

Трудности догматическаго разсмотрѣнія вопроса 253. Порядокъ его 254.

Глава V. Власть монарха въ области помилованія и общаго прощенія 255—273

Развитіе права общаго прощенія 255. Регулировка его въ законѣ 255. Право помилованія 256. Возможность передачи его суду 257. Право шадить 258. Право аболіціи 259. Право общаго прощенія 261. Смыслъ этого термина 261. Отношеніе его къ амнистии 263. Основанія его 264.

Органы, содѣйствующіе Монарху въ выработкѣ и провѣркѣ актовъ общаго прощенія 267. Органы, содѣйствующіе въ истолкованіи и опредѣленіи объема дѣйствія актовъ общаго прощенія 269.

Глава VI. Основанія актовъ общаго прощенія 273—281

Важность систематизаціи этихъ основаній 273. Коронаціонные манифесты 274. Развитіе практики общихъ прощеній при вступленіи на престолъ 274. Прочія династическія основанія 275. Основанія династическо-государственнаго характера 275. Политическія основанія и отдѣльные виды ихъ 275. Выясненіе значенія въ настоящее время различныхъ группъ этихъ основаній 276. Официальная мотивировка актовъ общаго прощенія и ея значеніе 277. Мотивировка актовъ династическаго характера, актовъ, изданныхъ по государственно-династическимъ основаніямъ и актовъ прощенія по преимуществу политическаго характера 277. Общій взглядъ на развитіе основаній общаго прощенія въ Россіи 280. Разработка этого вопроса въ русской литературѣ 281.

Глава VII. Правовое дѣйствіе актовъ общаго прощенья и амнистіи 282—328

Вліаніе общаго прощенья и амнистіи на 4 группы репрессивныхъ послѣдствій преступнаго дѣянія 282: I. Прекращеніе дѣйствій, направленныхъ къ примѣненію мѣръ наказанія 286. Общее дѣленіе по стадіи нахождения дѣла 286. Лица, противъ которыхъ еще не возбуждено уголовного преслѣдованія 289. Лица, относительно которыхъ не послѣдовало еще судебного приговора 289. Лица, осужденныя окончательными приговорами 294. Полное помилованіе, смягченіе и замѣна наказаній 295. II. Устраненіе ограниченій и праволишеній, связанныхъ съ учиненіемъ преступнаго дѣянія 297: 1) ограниченія, вытекающія изъ признанія виновности дѣянія 298, 2) ограниченія, вытекающія изъ признанія уголовной виновности субъекта 300 а) констатированной судебнымъ приговоромъ 301 или б) презумируемой судомъ 303; нецѣлесообразность этихъ послѣднихъ ограниченій 307; невозможность отмѣны послѣдствій наказанія актами общаго прощенья 309; 3) ограниченія, вытекающія изъ призванія дѣянія, несоответственнымъ въ корпоративно-моральномъ отношеніи 311. III. Устраненіе взысканій, наложенныхъ въ административномъ порядкѣ 313. IV. Погашеніе частныхъ притязаній 315. Вопросъ о допустимости такого погашенія 315. Ограниченія прощенья въ этой области въ исторіи русскаго права 319. Вопросъ о погашеніи гражданскихъ притязаній въ дѣйствующемъ правѣ 321. Вопросъ о подсудности гражданскихъ исковъ при прекращеніи дѣлъ по актамъ общаго прощенья 322. Право отказа отдѣльныхъ лицъ отъ примѣненія къ нимъ общаго прощенья и амнистіи 325. Сводка главнѣйшихъ различій въ правовомъ дѣйствіи общаго прощенья и амнистіи 327.

Глава VIII. Преступныя дѣянія, обнимаемыя общимъ прощеньемъ и амнистіей. 328—337

Значеніе различій въ содержаніи дѣяній, обнимаемыхъ обоими институтами 328. Развитіе практики изъятія отдѣльныхъ дѣяній изъ дѣйствія актовъ общаго прощенья 329. Объемъ общаго прощенья въ области политическихъ преступленій 330. Связь амнистіи съ дѣяніями социально-политическаго характера 332. Общій выводъ о различіи содержанія амнистіи и общаго прощенья въ этой области 336.

Глава IX. Права Государственной Думы въ области амнистіи 337—351

Право амнистіи не можетъ быть построено на основаніи полномочій, предусматриваемыхъ ст. 23 осн. зак. 337. Различія между амнистіей и правомъ общаго прощенья 337. Возможность и желательность совмѣстнаго существованія этихъ институтовъ 338. Различное государственное значеніе cadaго изъ

нихъ, 340. Слѣдствія изъ этого положенія, объясняющія отдѣльныя стороны различія общаго прощенія и амнистіи 341. Связь амнистіи съ законодательною властью 342. Юридическая природа амнистіи, какъ результата суспенсаціи дѣйствія законовъ 344. Смысль особаго упоминанія о правѣ амнистіи 345. Пробѣлъ по вопросу объ амнистіи въ основныхъ законахъ 346. Возможность проведенія амнистіи на почвѣ полномочій Государственной Думы 347. Ограниченія этой возможности 348. Отсутствие посягательства на прерогативы монарха 350. Путь образованія права амнистіи, какъ особаго института 350.

Глава X. Вопросъ объ амнистіи въ Государственной Думѣ. 351—361

Заявленіе объ амнистіи при открытіи Думы 351. Три направленія въ этомъ вопросѣ 352. Способы практическаго проведенія амнистіи въ жизнь 354. Отвѣтный адресъ 356. Отношеніе къ праву амнистіи по поводу деклараціи министерства 357. Развитие взглядовъ на возможность проведенія законопроекта объ амнистіи 359. Отношеніе къ амнистіи во второй Государственной Думѣ 360.

Приложеніе. Законопроектъ объ амнистіи, внесенный въ Государственную Думу Трудовой Группой 361.
